

Samaritan kadın

Samiriyeli kadın bir peygamberle karşı karşıya olduğunu keşfettiğinde, manevi konular hakkında bilgi edinmek istedi: ibadet ve kişisel ihtiyaçlarını arka planda bıraktı.

Samaritan kadın

“Kadın ona dedi, Tanrım, senin bir peygamber olduğunu görüyorum!” (Yuhanna 4:19)

Giriş

Evangelist John, yazdığı her şeyin okuyucularının İsa'nın yaşayan Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna ve bolca yaşama sahip olduğuna inanmasına neden olduğunu kaydetti.

“Ancak bunlar, İsa'nın Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna ve onun adına yaşamın olabileceğine inanmanız için yazılmıştır” (Yuhanna 20:31).

Özellikle, Samiriyeli kadının öyküsünde, Kutsal Yazılarda vaat edilen Davut'un Oğlu, yaşayan Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğunu gösteren unsurlar vardır.

Evangelist Yuhanna, İsa'nın Ferisilerin birçok mucize gerçekleştirdiğini duyduğunu ve Vaftizci Yahya'dan çok daha fazlasını vaftiz ettiğini öğrendiğinde Yahudiye'den ayrılıp Celile'ye gittiğini (Yuhanna 4: 2-3) ve bunun geçmesi gerektiğini kaydetti. Samiriye aracılığıyla (Luka 17:11).

İsa, Samiriye'de Yakup'un oğlu Yusuf'a verdiği bir mülk olan Sychar adlı bir şehre gitti (Yuhanna 4: 5). Yakup tarafından

İsa'nın Sychar'da gittiği yerde bir kuyu açıldı.

Evangelist, yorgunluğunu, açlığını ve susuzluğunu anlatarak İsa'nın insanlığını vurgular. Havarilerinin yemek almaya gittiğinden bahsederken, İsa'nın yemek yemeye ihtiyacı olduğunu, yorgun olduğu için oturduğunu ve Samiriyeli kadından su isterken susadığı ima ediliyor.

Evanjelistin yaklaşımının odak noktası, Rab İsa'nın suya susamış olduğunu göstermek olmasa da, açık olan şey, krallığın iyi haberini kadınlara duyurması gerektiğiydi, İsa'nın bedene girdiği açıktır (1Jo 4 : 2-3 ve 2 Yuhanna 1: 7).

İsa, altıncı saatin yakınında (Yuhanna 4: 6, 8) Yakup kuyusunun yanında oturdu (Yuhanna 4: 6, 8), bir Samiriyeli kadın su çekmek için fıskiye gelindiğinde (birine şehrin adıyla isim vermek namussuzluktu, çünkü bunu gösteriyordu. böyle bir kişinin İsrail toplumuna ait olmadığını) ve kendisine hitap eden Üstün tarafından yaklaşıldı:

– Bana bir içki ver (Yuhanna 4: 7).

Rab'bin Samiriyeliye karşı tutumu (su istemek), asil erkeklerin ve kadınların en asil sahip olduğu şeyi ortaya çıkardı: akıl, akıl yürütme (Eyüp 32: 8).

Kadın bir dizi ön bilgiye dayanarak bir soru sormuş olmalı. İnsanlığın en parlak düşüncesini formüle etmedi, ancak bu kadın ve insanları için önemli bir soruyu gündeme getirdi:

Bir Yahudi olarak, benden bir Samiriyeli kadın olduğumu içmemi nasıl istersiniz? (Yuhanna 4: 9).

Samaritanlar, Yahudiler tarafından ayrımcılığa uğradı, ancak İsa, Yahudi olmasına rağmen bu konuya önem vermedi, ancak kadın o dönemde amacına çok iyi hizmet etti.

Soruda kadın, bir kadın olduğunu ve aynı zamanda bir Samiriyeli olduğunu, yani görünüşe göre, dindarlığını daha çok kıskanç bir Yahudi olması gereken bu erkeğin önünde çifte

engel olduğunu vurguluyor.

İsa su isterken Yahudiliğe ilişkin uygulamaları ve kuralları görmezden geldiği için Samiriyeli'nin kafasında pek çok soru ortaya çıktı. – Kadın ve Samiriyeli olduğum farkında değil miydi? Ona verdiğim suyu kirlenme korkusu olmadan içecek mi?

Tanrı'nın Hediyesi

Samaritan'ın mantığını uyandırdıktan sonra, İsa kadının ilgisini daha da artırdı:

– Allah'ın armağanını ve size söyleyenin kim olduğunu bilerseniz: Bana bir içki verin, ona sorarsınız ve o size canlı su verir.

Samiriyeli kadın, İsa'nın sözlerinin mükemmelliğine hemen ulaşmadı, çünkü gerçeğe ilgili hiçbir deneyimi yoktu.

“Ama sağlam rızık, gelenek gereği hem iyiyi hem de kötüyü ayırt etmek için duyularını kullanan mükemmeller içindir” (İbraniler 5:14).

Samiriyeli egzersiz yapmış bir zihne sahip olsaydı, şu soruyu gerçekten sormazdı:

– Tanrım, yanına alacak hiçbir şeyin yok ve kuyu derin; o halde nerede yaşayan suyun var mı?

Tartışmadan, Samiriyeli kadının gerekli araçlar olmadan suya ulaşmanın imkansızlığına odaklandığını, ancak İsa'nın canlı suya sahip olmakla ilgili söylediklerine itiraz etmediğini görebilirsiniz.

İsa'nın Tanrı'nın armağanıyla ilgili ilk argümanını dikkate almadan şunları analiz etti:

– Bize kuyuyu veren, ondan kendisini içen babamız

Yakup'tan, çocuklarından ve sığırlarından daha mı büyüksün?

Yakup'un kuyusundaki sudan başka bir su alternatifi önermek, Samiriyeli'ye, kendisini bir miras olarak bırakan Yakup'unkinden daha üstün bir konuma yerleştirdiği için, bilinmeyen Yahudi'nin en azından küstah olduğunu gösterdi. çocuklarına ve o zamanlar birçok Samiriyeliye ihtiyaç duyan.

Aşağıdaki sorular cevaplara ihtiyaç duyuyordu:

– Su çekmenize gerek yok ve kuyu derin! Yaşayan suyun nerede var?

Fakat İsa, o kadının “duymasının” Tanrı'nın sözüyle uyandırılması için çalışıyordu, çünkü önerisi onun aslında Yakup'un babasından üstün olduğunu bildi.

Bu noktada Samiriyeli'nin bilgisizliği şuydu, çünkü İsa'nın kim olduğunu bilseydi, aynı zamanda Tanrı'nın armağanını da bilecekti, çünkü Mesih Tanrı'nın armağanıydı.

Kimin sorduğunu bilseydi:

– Bana bir içki verin, O'nun Yakup'un babasından daha büyük olduğunu bilirdim, Mesih'in yeryüzündeki tüm ailelerin kutsanacağı İbrahim'in vaat edilen soyundan olduğunu bilirdim (Yaratılış 28:14).

Mesih'in kim olduğunu bilseydi, Mesih'in sunduğu su sayesinde, aslında ve yasa gereği İbrahim'in çocuklarından biri olacağını görecekti. Mesih'i tanıyor olsaydı, bedene göre çocukların İbrahim'in çocukları değil, kendisini dünyaya tezahür ettiren son Adem'in (Mesih) torunları olan İnanç'ın çocukları olduğunu görürdü (Galatyalılar 3:26 -29; Romalılar 9: 8).

Mesih'i tanıyor olsaydı, sonuncusunun bir parçası olmasına rağmen ilkinin bir parçası olabileceğini görecekti, çünkü Torun aracılığıyla tüm halkların inanan İbrahim olarak kutsanması mümkündür (Mt 19:30).

Bir içki isteyen ve ona canlı su sunan Bir'i tanıyor olsaydı, Tanrı'nın armağanı olduğunu görürdü, çünkü dünyaya hayat veren Mesih'tir (Yuhanna 1: 4). Melçizedek'in emrine göre O'nun, herhangi bir kabile veya dilden tüm erkeklerin armağanlar sunabileceği ve Tanrı tarafından kabul edilebileceği baş rahip olduğunu görecekti.

“Yüksekten çıktınız, esir aldınız, insanlar için ve hatta isyancılar için, aralarında Rab Tanrı'nın oturması için hediyeler aldınız” (Mezm 68:18).

Tanrı, Habil'in zirveye çıkması, esaret altında tutulması, Tanrı'nın başlangıcı ve (ebedi) sonu olmadan oluşturduğu başkâhini (İbraniler 7: 3) için sunduğu sunuya (hediyeler) tanıklık etti. Kendisini Tanrı'ya zarar vermemiş bir kuzu olarak kendisine sundu ve yalnızca O'nun aracılığıyla insanlar Tanrı tarafından kabul edildi (Heb 7:25).

Günlük ihtiyaçlar

Kadının sorusu:

– Babamız Jacob'dan daha büyük müsün? konuyla ilgiliydi, ancak yine de Yakup'un kaynağından su isteyen ve aynı zamanda canlı su sunan o adamın kim olduğunu belirlemesine izin vermedi.

“Bu suyu kim içerse yine susar. Ama ona verdiğim suyu kim içerse asla susamayacak, çünkü ona verdiğim su sonsuz yaşama sıçrayan bir su kaynağı olacak ” (Yuhanna 4:14).

İsa'nın, Baba Yakup'tan daha büyük olduğunu ima ettiğini anladığında ayrıntılı bir düşünceye sahip olan Samiriyeli kadının, onun susamasını engelleyecek suyu olduğunu, yine de size su istemesi teklifini kabul etmesi şaşırtıcıdır. Jacob iyi.

İsa'nın önerisi açıktı:

'Ona verdiğim suyu içen asla susamayacak', ve üstün suyu olsaydı suyu ne için istedi?

Kadın, İsa'nın teklifiyle ilgileniyordu, ancak anlayışı bulanıktı.

Efendi susamış olmasına rağmen, kadının İsa'nın kendisine sunduğu suyu istemesine ne sebep oldu?

Cevap, Samaritan'ın talebinde bulunur:

– Tanrım, bana bu suyu ver ki bir daha susamayayım ve buraya çekmeye gelme.

Günümüzde o kadının su elde etmek zorunda kaldığı iş neredeyse düşünülemez. Kadının temel ihtiyaçlarını karşılamak için su getirmeye gittiği altıncı saattir.

Günümüzde birçok kişinin temel, özden anladığı şey, o kadının ihtiyaç duyduğundan farklı olsa da, erkeğin ne kadar temel çamur muhakemesi olarak anladığını ölçmek mümkündür. Müjde'de önerilenin anlaşılmasında esas olan şey ödün veriyorsa, bu yaşamın olayları ne olacak?

Samiriyeli kadının tanımadığı bir adam su istedi ve şimdi hayal edilemeyecek özelliklere sahip su teklif etti: susuzluğunu giderirdi, böylece bir daha su içmeye gerek kalmazdı.

Kadın 'yaşayan suya' ilgi gösterdiğinde İsa şöyle dedi:

– Git, kocanı ara ve buraya gel. Kadın cevap verdi:

– Benim kocam yok. İsa cevap verdi:

– Güzel dedin: Benim kocam yok; Çünkü beş kocan vardı ve şu an sahip olduğun şey kocan değil; bunu doğru söyledin.

İsa'nın kadının durumuna ilişkin değerler yargılamadığını

unutmayın, çünkü Kendisi kimseyi bedene göre yargılamadığını çünkü dünyayı yargılamaya değil kurtarmaya geldi (Yuhanna 8:15 ; Yuhanna 12:47).

Bu noktada kadın İsa'yı peygamber olarak tanıdı:

– Tanrım, senin bir peygamber olduğunu görüyorum! Samaritan kadınının Yahudininin aynı zamanda peygamber olduğunu kabul etmesi ve aynı zamanda şaşırtıcı bir şekilde şu soruyu sorması ilginçtir:

– Atalarımız bu dağda tapınıyordu ve siz Kudüs'ün ibadet yeri olduğunu söylüyorsunuz.

Samiriyeli kadın, Mesih'in bir peygamber olduğunu öğrendiğinde, temel ihtiyaçlarını bir kenara bıraktı ve ibadet yeri hakkında araştırma yapmaya başladı.

Bir Samiriyeli olarak, Yahudileri Samiriyelilerle iletişim kurmamaya iten hikayeyi çok iyi biliyordu. Ezra kitabı, Yahudiler ve Samiriyeliler arasında var olan yanlış anlamalardan birini içeriyor çünkü Yahudiler, ikinci tapınağı Kiros'un emriyle inşa etmeye yardım etmelerine izin vermediler (Ed 4: 1-24) ve isyan, Kral Asur, daha önce esir alınan ve Yahudi dinini benimseyen İsrail halkının yerine, bölgeye yerleşmeye gelen Babil'den Samiriye kentlerine yerleştirildi (2Ki 17:24 comp. Ed 4: 2 ve 9-10).

(ibadet) era bin yılının yeri ve bir peygamber önünde günlük kavgaları artık önemli değil, çünkü fırsat eşsizdi: İbadet yerini ve nasıl ibadet edileceğini keşfedin.

Günümüzde, bir Hıristiyan kendisinin bir peygamberden önce olduğunu öğrenirse tepkinin ne olacağını bilmek merak mıdır? Kendini peygamber olarak sunan biri için sorular ne olurdu?

Sanırım bugünün Hıristiyanları bir peygamber bulsaydı, soru şu olurdu: – Evimi ne zaman satın alacağım? Arabamı ne zaman alacağım? Ne zaman evleneceğim Kiminle evleneceğim? Çocuğum

kadın mı erkek mi olacak? Borçlarımı ne zaman ödeyeceğim?
Zengin olacak mıyım? Vb.

Ancak Samiriyeli, bir peygamberden önce olduğunu keşfettiğinde, dünyevi ihtiyaçlarını arka planda bırakarak manevi konular hakkında bilgi sahibi olmak istedi. Bir kocası olup olmayacağını veya Jacob'ın kuyusuna su çekmek için yürümeyi bırakıp bırakmayacağını bilmek önemli değildi. Şimdi ibadet yeri sorunu nesillerdir devam ediyordu ve bu kaçırılmaması gereken bir fırsattı.

İfade ile:

– Senin bir peygamber olduğunu görüyorum! kadının gerçekte ne olduğunu anladığını düşünebiliriz.

Dindarlıklarına, yasallıklarına ve ritüelizmlerine odaklanan diğer Yahudilerin aksine, İsrail'in peygamberleri bu tür bağlara bağlı Yahudiler değildi.

Demek gibiydi: – Ah, şimdi anladım! İlyas ve Elişa gibisiniz, her ikisi de başka milletlere gittikleri ve hatta öksüzlerin, dulların vb. Evine girdikleri için diğer halklara yalvarmayan peygamberler. İlyas, Sarepta'da, Sayda topraklarında yaşayan bir dul kadının evine gittiği ve ondan su içmesini istediğinden, yalnızca Samiriyeli bir kadınla iletişim kurmak için bir peygamber olarak:

“Bana, rica ediyorum, vazoda içmek için biraz su getirin”
(1Ki 17:10).

Elisha da, Samaritan kadınında olduğu gibi benzer şekilde şehir adıyla anılan Sunem şehrinde yaşayan zengin bir kadın tarafından kendisine sunulanları kullandı (2 Krallar 4: 8).

Nicodemus'un tarihini Samiriyeli kadınınkıyla karşılaştırmalı olarak analiz etmek son derece önemlidir, çünkü Nicodemus'ta olduğu gibi Tanrı önünde tüm ahlaki ve entelektüel niteliklere sahip bir adam, Samaritan'da olduğu gibi, hiçbir değeri

olmayan birine eşittir Kadın.

İbadet

İşte o zaman İsa şu cevabı verdi:

- Kadın, inan bana, ne bu dağda ne de Kudüs'te Baba'ya ibadet etmeyeceğin saatin geliyor.

İsa Samiriyeli kadına zamanın geldiğini öğretti, çünkü ibadet artık ister Yeruşalim dağı, ister Samiriye dağı olsun bir dağa bağlı değildi.

İsa, Samiriyeli kadından kendisine inanmasını ve öğretisini takip etmesini istedi

- “Kadın, inan bana...” (v. 21). Sonra Yahudiler ve Samiriyeliler için ortak bir soruyu ele alıyor:
- “Bilmediğine tapıyorsun; bildiklerimizi seviyoruz çünkü kurtuluş Yahudilerden geliyor ”.

Samiriyeliler Tanrı'ya tapındıklarını anladıkları halde, O'nu bilmeden O'na tapıyorlardı. Samiriyelilerin durumu, elçi Pavlus'un Efes'teki Hıristiyanlara tasvir ettiği durumdur:

“Öyleyse, siz eskiden bedenen Yahudi olmayanlar olduğunuzu ve erkeklerin eliyle yapılan sünnet denen etliler tarafından sünnet olarak adlandırıldığınızı hatırlayın; O zamanlar Mesih'siz, İsrail toplumundan ayrılmış ve vaat sözleşmelerine yabancı, ümitsiz ve dünyada Tanrı'sız olduğunuzu ” (Efes 2:11 -12).

Tanrı'ya ibadet etme istekliliğine sahip olmak insana gerçek tapan olma koşulunu vermez, çünkü Yahudiler de tapıyorlar ve bildiklerine tapıyorlardı, çünkü kurtuluş Yahudilerden geliyor (Yuhanna 4:22), ancak bu tür bir ibadet ruhta değildi ve gerçekte (ayet 23). Peygamberler bu gerçeği protesto etti:

“Rab dedi ki, çünkü bu insanlar yanıma gelin ve ağızlarıyla ve dudaklarıyla beni onurlandırın; ama kalpleri benden yüz çevirir ve benim için korkuları sadece insanların emirlerinden ibarettir. kendisine talimat verildi ” (Is 29:13).

İsa'nın ifadesi Yahudiler ve Samiriyelilerle eşittir, çünkü her ikisi de Tanrı'ya taptıklarına inandılar, ancak ibadet yalnızca ağızdan, ancak “böbreklerden” uzakta olan bir şeydi.

“Sen diktin, onlar kök saldı; büyürler, ayrıca meyve verirler; ağzındasın, ama böbreklerinden uzaksın” (Yeremya 12: 2).

İsa şunları söylerken gerçek ibadet kavramını sunar:

– “Ama saat geliyor ve şimdi, gerçek tapınanların Baba'ya ruhta ve gerçekte tapınacakları saat geliyor; çünkü Baba kendisine tapanları arar” (ayet 23).

Tanrı'ya ibadet sadece ruhta ve gerçekte mümkündür, sadece dudaklarla Tanrı'ya 'yaklaşmaya' atıfta bulunan dudaklı ibadetin aksine, bir görünüme sahiptir, ancak kalp Tanrı'ya yabancılaşmıştır.

Baba ne arıyor? Hakiki tapanlar, yani ruhta ve hakikatte ibadet edenler. Kutsal Yazılara göre, Tanrı'nın gözleri doğru olanı, yeryüzündeki sadık olanı arar, çünkü yalnızca dosdoğru yolda yürüyenler ona hizmet edebilir.

“Gözlerim, benimle otursunlar diye memleketin sadıklarında olacak; Düz yolda yürüyen bana hizmet edecek ” (Mezm 101: 6), bu İsrail halkının durumuyla çelişir:

“Yine de her gün beni arıyorlar, adaleti yerine getiren ve Allah'ın hakkını terk etmeyen bir kavim olarak yollarımı bilmekten zevk alıyorlar; benden adalet haklarını istiyorlar ve Tanrı'ya ulaşmaktan zevk alıyorlar” (İsa 58: 2).

Demek ki Allah, O'na yalvaranlara yakındır, ancak O'na hakikatle hitap edenlere yakındır.

“RAB, kendisine seslenenlere, O'na hakikatle çağıranlara yakındır” (Mezm 145: 18).

Düşmanlık ancak 'gerçekte' Tanrı'ya yalvarmakla kırılır ve dostluk, insanın Tanrı'yla yerleştiği noktaya kadar yeniden kurulur “Ve bizi onunla birlikte diriltti ve bizi gökteki yerlere, Mesih İsa'ya oturttu” (Efesliler 2: 6).

Gerçekte Tanrı'ya nasıl çağrı yapılır? Doğruluk kapısına girmek. Yalnızca doğruluk kapısına girenler Tanrı'ya gerçek övgüyü hak eder (Ps 118: 19). Yalnızca Rab'bin kapısına girenler sadık ve doğrudur (Mezm 118: 20) ve yalnızca bunlarda Rabbin gözleri vardır.

İsa şunu açıkça ortaya koyuyor:

“Tanrı Ruhtur ve O'na tapanların ona ruhta ve gerçekte tapmaları önemlidir”, neden Tanrı Ruh'tur ve İsa söylediği sözlerin ruh ve yaşam olduğunu ekler (Yuhanna 7:63), bu nedenle, ruhta ve gerçekte ibadet edebilmek için insanın sudan doğması ve Ruh'un (Yuhanna 3: 5) Mesih'in söylediği sözlerden doğması gerekir.

Samaritan kadının kesinliği

Kadının alçakgönüllü durumunu gösteren günlük su getirme zorunluluğuna rağmen, kölesi olmadığı için ümidi vardı. İsrail toplumuna ait olmamasına rağmen emindi:

– Mesih'in (Mesih denen) geldiğini biliyorum; geldiğinde her şeyi bize duyuracak.

Bu kesinlik nereden geldi? Şimdi, böyle bir güvence Kutsal Yazılardan geldi. Özel bir kuyusu veya kendi kocası olmasını

beklemediği için güveni sağladı. Kutsal Yazılar maddi veya ailevi bir gelişme vaadinde bulunmadılar, ancak Tanrı ile insanlar arasında arabulucu olan Mesih'in geleceğini ve Tanrı'nın krallığı ile ilgili her şeyi insanlara bildireceğini belirtti.

Kadının Kutsal Yazılara olan güveni karşısında İsa kendini şöyle açıklıyor:

– ben, sizinle konuşuyorum!

Diğer Kutsal Kitap pasajlarında öğrencilerini, Mesih olduğunu kimseye açıklamamaları için yönlendiriyorsa, İsa neden o kadına kendini gösterdi? (Mt 16:20) Çünkü gerçek itiraf, Kutsal Yazıların Mesih hakkında verdiği tanıklıktan (Yuhanna 5:32 ve 39), mucizevi işaretlerden değil (Yuhanna 1:50; Yuhanna 6:30) kaynaklanmaktadır.

O anda havariler geldi ve İsa'nın bir kadınla konuştuğuna şaşırıldılar.

“Ve bunda havarileri geldiler ve onun bir kadınla konuşmasına şaşırıldılar; yine de hiçbiri ona, Hangi sorular? veya: Onunla neden konuşuyorsunuz? “ (v. 27).

Samiriyeli kadın niyetini bıraktı ve şehre koştu ve erkekleri Yakup'un kaynağındaki Yahudinin Mesih olup olmadığını araştırmaya çağırdı.

“Bunun üzerine kadın kavanozunu bıraktı ve şehre girdi ve o adamlara dedi ki, ‘Gelin, yaptıklarımı bana anlatan bir adam görün. Bu Mesih değil mi? “ (S. 28 ve 29)

O zamanlar bir kadın ikinci sınıf bir vatandaş olduğu için inancını empoze etmedi, bunun yerine erkekleri İsa'ya gitmeye ve sözlerini analiz etmeye çağırdı. Kasaba halkı ayrıldı ve İsa'ya gitti

“Böylece şehri terk ettiler ve ona gittiler” (ayet 30).

Gerçek bir peygamberin izleri yine belli oldu: “Ve ona gücendiler. Ama İsa onlara, “Ülkesi ve evi dışında, onursuz bir peygamber yoktur” dedi (Mt 13:57). Yabancılar arasında İsa, vatani ve memleketinden farklı olarak bir peygamber olarak onurlandırıldı (Mt 13:54).

Öğrenciler Efendiye yalvardı:

- Rabí, ye. Jesus onlara cevap verdi:
- Bilmediğiniz yiyeceklerim var.

Kavramları hâlâ insan ihtiyaçlarına odaklanıyordu. İşte o zaman İsa, Babasının isteğini yapmak ve işini yapmak için ‘aç’ olduğunu ilan etti. Ne işi olurdu? Cevap Yuhanna 6, ayet 29’da:

“Bu, Tanrı’nın eseridir: Gönderdiğine iman edin”.

Öğrencileri, bu dünyanın ekildiği ve hasat edildiği zamanları nasıl okuyacaklarını bilirken (Yuhanna 4:34), İsa, Baba’nın hasadı için beyaz tarlaları ‘görüyordu. Mesih’in kendisini biçerdöverlere gösterdiği andan itibaren çoktan vardı. Dünyada ücretlerini almak ve sonsuz yaşam için hasat çoktan başlamıştı ve hem ekici hem de biçici, yapılan işe sevindi (ayet 36).

İsa bir sözden alıntı yapıyor: - “Biri ekici, diğeri biçer” (v. 37) ve öğrencilerini, çalışmadıkları tarlalarda biçmek için görevlendirildikleri konusunda uyarır (v. 38). Bunlar hangi alanlar? Şimdi İsa’nın hasada hazır olarak gördüğü tarlalar Yahudi olmayanlardı. Yahudi olmayanlar arasında hiç çalışmamışlardı, şimdi de diğerlerinin daha önce yaptığı gibi Yahudi olmayanlar arasında çalışmak üzere görevlendirildiler, yani İlyas ve Elişa gibi bazı peygamberler gerçekleştirecekleri görevi önceden haber vererek Yahudi olmayanlara gittiler (v. 38).

Kadının ifadesinden dolayı:

- Bana yaptığım her şeyi anlattı, Samiriyelilerin çoğu

Mesih'e inanıyordu. Sevmek? Çünkü dedi ki:

– Bana yaptığım her şeyi anlattı, İsa (Samaritans) 'a gitti ve onlarla iki gün kaldı ve onun yüzünden ona inandılar kelimeler (Yuhanna 4:41).

Mesih'e yalnızca kadının tanıklığıyla inanmadılar, ancak Mesih'in cennetin krallığını onlara duyurduğunu duyduklarından, O'nun gerçekten dünyanın Kurtarıcısı olduğuna inandıkları için inandılar (Yuhanna 4:42).

Bozulmaları

Kutsal Yazılar ve Mesih'in amacı insanların O'nun dünyanın Kurtarıcısı olduğuna, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı'nın Kuzusu olduğuna inanmaları iken, günümüzde teşvik etmeyen farklı İncil türleri vardır. Tanrı'nın gerçek işi, yani insanların Tanrı'nın elçisi olarak Mesih'e inanmasıdır.

Umutları, Mesih'in gelip O'nunla birlikte iman edenleri alacağı (Yuhanna 14: 1-4), ancak bu dünyanın şeylerine ve arzularına bağlı kalacağı gelecek dünya için değil.

Birçok yanlış öğretmen, günlük ihtiyaçlarını belirterek dikkatsizlerin dikkatini çeker. Neden? Çünkü erkeklerin ihtiyaçları akıl yürütmeyi bulanıklaştırır ve temel mantıksal soruları analiz etmelerine izin vermez. Sahte öğretmenlerin konuşmaları, konuşmaları boşuna olduğundan, her zaman dikkatsiz olanları karıştırmak için günlük yaşamın ihtiyaçlarına işaret eder.

Kendilerini ilgi alanlarına göre öğretmenlerle çevreleyen ve masallara yönelenler vardır (2 Tim. 4: 4). Diğerleri Mesih'i bir kazanç kaynağı olarak görür ve zengin olmak isteyenleri birlikte seçer (1 Tim. 6: 5-9).

Ancak, başka bir din olan tanrısal görünüme sahip olanlar da

vardır, çünkü mesajları yetimlere ve dullara yöneliktir, yoksullar uğruna savaşır ve maddi mallara ihtiyaç duyarlar, ancak müjdenin etkinliğini inkar ederler, çünkü gelecekte ölümden diriliş ve İsa'nın dönüşü gibi temel gerçeklerle çelişiyorlar (2 Tim 2:18 ve 3: 5;)

“Neden, bizim umudumuz, sevincimiz veya zafer tacımız nedir? Siz de Rabbimiz İsa Mesih'in gelişinde önünde değil misiniz? (1Th 2:19).